

Νομικής Υπηρεσίας, με αντίκλητο στο Λουξεμβούργο τον Carlos Gómez de la Cruz, Centre Wagner, Kirchberg, άσκησε στις 20 Μαΐου 1998, ενώπιον του Δικαστηρίου των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων, προσφυγή κατά της Ελληνικής Δημοκρατίας.

Η Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων ζητεί από το Δικαστήριο:

- να αναγνωρίσει ότι η Ελληνική Δημοκρατία, μη έχοντας λάβει τα αναγκαία μέτρα που συνεπάγεται η εκτέλεση της απόφασης του Δικαστηρίου της 23ης Μαρτίου 1995 στην υπόθεση C-365/93⁽¹⁾ και, συγκεκριμένα, μη έχοντας ακόμη θεσπίσει και, επικουρικώς, κοινοποιήσει στην Επιτροπή τις νομοθετικές, κανονιστικές και διοικητικές διατάξεις που απαιτούνται για να συμμορφωθεί πλήρως προς την οδηγία 89/48/ΕΟΚ του Συμβουλίου, της 21ης Δεκεμβρίου 1998, σχετικά με ένα γενικό σύστημα αναγνώριση των διπλωμάτων τριτοβάθμιας εκπαίδευσης που πιστοποιούν επαγγελματική εκπαίδευση ελάχιστης διάρκειας τριών ετών⁽²⁾, παρέλειψε να εκπληρώσει τις υποχρεώσεις που υπέχει δυνάμει του άρθρου 171 της Συνθήκης ΕΚ·
- να καταδικάσει την Ελληνική Δημοκρατία στα δικαστικά έξοδα.

Ισχυρισμοί και κύρια επιχειρήματα

Σύμφωνα με το 171 της Συνθήκης ΕΚ, εάν κράτος μέλος δεν λάβει εντός της ορισθείσας από την Επιτροπή προθεσμίας τα μέτρα που συνεπάγεται η εκτέλεση της απόφασης με την οποία το Δικαστήριο διαπίστωσε ότι το εν λόγω κράτος μέλος παρέβη υποχρέωσή του εκ της Συνθήκης, η Επιτροπή μπορεί να προσφύγει στο Δικαστήριο, προσδιορίζοντας συγχρόνως το ύψος του κατ' αποκοπήν ποσού ή της χρηματικής ποινής που οφείλει να καταβάλει το κράτος μέλος και το οποίο η Επιτροπή κρίνει κατάλληλο κατά περίπτωση. Η μη πλήρης μεταφορά της οδηγίας 89/48/ΕΟΚ στην ελληνική έννομη τάξη συνιστά παραβίαση των θεμελιωδών αρχών της ελεύθερης κυκλοφορίας των προσώπων και της ελεύθερης παροχής υπηρεσιών ενώ έχουν ήδη παρέλθει τρία έτη από την έκδοση της απόφασης του Δικαστηρίου στην υπόθεση C-365/93. Λαμβανομένης υπόψη της σοβαρότητας και της διάρκειας της παραβίασης, καθώς και της αναγκαιότητας διασφάλισης του αποτρεπτικού αποτελέσματος της κυρώσεως, η Επιτροπή ζητεί από το Δικαστήριο την επιβολή χρηματικής ποινής ύψους 41 000 ECU ανά ημέρα υπερημερίας, υπολογιζομένης από την ημέρα γνωστοποίησής στην Ελληνική Δημοκρατία της απόφασης του Δικαστηρίου στην παρούσα υπόθεση μέχρι την ημέρα παύσεως της παραβίασης.

⁽¹⁾ Συλλογή 1995, σ. I-499.

⁽²⁾ ΕΕ L 19 της 24.1.1989, σ. 16.

Αίτηση για την έκδοση προδικαστικής απόφασης που υπέβαλε το Industrial Tribunal, Bristol, με διάταξη της 6ης Μαΐου 1998 στην υπόθεση 1) G. Everson και 2) T. J. Barrass κατά 1) Secretary of State for Trade and Industry και 2) Bell Lines Ltd (υπό εκκαθάριση)

(Υπόθεση C-198/98)

(98/C 234/35)

Με διάταξη της 6ης Μαΐου 1998, η οποία περιήλθε στη Γραμματεία του Δικαστηρίου των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων στις

25 Μαΐου 1998, το Industrial Tribunal, Bristol, στο πλαίσιο της διαφοράς μεταξύ 1) G. Everson και 2) T. J. Barrass, αφενός, και 1) Secretary of State for Trade and Industry και 2) Bell Lines Ltd (υπό εκκαθάριση), αφετέρου, που εκκρεμεί ενώπιόν του, ζητεί από το Δικαστήριο την έκδοση προδικαστικής απόφασης επί του εξής ερωτήματος:

«Εφόσον

- i) ένας μισθωτός εργάζεται εντός κράτους μέλους σε εργοδότρια εταιρεία συσταθείσα εντός άλλου κράτους μέλους και
- ii) η εργοδότρια εταιρεία έχει υποκατάστημα εντός του κράτους μέλους στο οποίο εργάζεται ο μισθωτός και το υποκατάστημα αυτό έχει καταχωρισθεί σύμφωνα με τις εθνικές διατάξεις για τη θέση σε εφαρμογή της οδηγίας 89/666/ΕΟΚ του Συμβουλίου⁽¹⁾ ενδέκατη οδηγία περί του δικαίου των εταιρειών), μολονότι δεν αποτελεί εταιρεία ούτε έχει αυτοτελή προς την εργοδότρια εταιρεία νομική προσωπικότητα εντός του κράτους μέλους αυτού και
- iii) τόσο ο εργοδότης όσο και ο μισθωτός υποχρεούνται να καταβάλλουν εισφορές κοινωνικής ασφάλισης εντός του κράτους μέλους στο οποίο εργάζεται ο μισθωτός,

βάσει του άρθρου 3 της οδηγίας 80/987/ΕΟΚ του Συμβουλίου, της 20ής Οκτωβρίου 1980, περί προεγγύσεων των νομοθεσιών των κρατών μελών σχετικά με την προστασία των μισθωτών σε περίπτωση αφερεγγυότητας του εργοδότη⁽²⁾, ποιος οργανισμός εγγυήσεως ευθύνεται προς καταβολή των εντεύθεν οφειλομένων ποσών:

- a) ο οργανισμός εγγυήσεως εντός του κράτους μέλους στο οποίο κινήθηκε η διαδικασία συλλογικής ικανοποίησης των πιστωτών λόγω αφερεγγυότητας ή
- β) ο οργανισμός εγγυήσεως εντός του κράτους μέλους στο οποίο εργάζεται ο μισθωτός και στο οποίο ο εργοδότης αναπτύσσει μόνιμη εμπορική δραστηριότητα;»

⁽¹⁾ Ενδέκατη οδηγία 89/666/ΕΟΚ του Συμβουλίου, της 21ης Δεκεμβρίου 1989, σχετικά με τη δημοσιότητα των υποκαταστημάτων που έχουν συσταθεί σε ένα κράτος μέλος από ορισμένες μορφές εταιρειών που διέπονται από το δικαιο άλλου κράτους (ΕΕ L 395 της 30.12.1989, σ. 36).

⁽²⁾ ΕΕ L 283 της 20.10.1980, σ. 23.

Αίτηση αναίρεσεως που υπέβαλε στις 25 Μαΐου 1998 ο Anthony Goldstein κατά της διατάξεως που εξέδωσε το Πρωτοδικείο των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων στις 16 Μαρτίου 1998 στην υπόθεση T-235/95 μεταξύ Anthony Goldstein και Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων

(Υπόθεση C-199/98 P)

(98/C 234/36)

Ο Anthony Goldstein, ιατρός, εκπροσωπούμενος από τον Raymond St John Murphy, solicitor, του γραφείου Merriman White, solicitors, 3 King's Bench Walk, Inner Temple, London EC4Y 7DJ, υπέβαλε στις 25 Μαΐου 1998 αίτηση αναίρεσεως της διατάξεως που εξέδωσε στις 16 Μαρτίου 1998 το τρίτο τμήμα του Πρωτοδικείου των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων στην υπόθεση T-235/95 μεταξύ Anthony Goldstein και Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων.